

servative Folkeparti (Godskesen) skal jeg sige, at det glæder mig, at han er enig med mig i, at Nedrivning af Ejendomme ikke faar nogen synderlig praktisk Betydning, at det er noget, der ligger ud i Fremtiden, og som vi kan lade være at beskæftige os alt for stærkt med. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fuldstændig har opgivet Tanken om, at der dér er et Krav, som maaske kunde komme frem, men jeg forstod i alt Fald, at det ærede Medlem ikke lagde synderlig stærk Vægt derpaa, og det noterer jeg med Tilfredshed. Saa bliver der tilbage Spørgsmaalet om Salg af Ejendomme, og dette Spørgsmaal tillægger den ærede Taler meget stor Vægt. Jeg tror heller ikke, at der er nogen Grund til at lægge saa overordentlig stor Vægt derpaa. Der er en uendelig Masse Smaating, der skal afgøres ved en Ejendomshandel, hvoraf nogle faar større, nogle mindre Indflydelse paa Prisen, og Afgørelser mellem de to Parter, men jeg vil ikke antage, at den lille Forskel, der kan fremkomme her, ved at Flyttedagen bliver 12 eller 14 Dage før eller senere, vil faa nogen som helst Indflydelse i Forhold til alle de andre store, vigtige Momenter, der bliver afgørende for Handelsoverenskomsten. Skulde der saa endelig komme et lille Tab — ja, lad os sige, der kommer et lille Tab — naar en Ejer skal sælge sin Ejendom, saa har denne Ejer vistnok i den senere Tid tjent saa godt paa Ejendommen, at det ikke var saa forfærdeligt; den er vist steget ganske kraftigt, det er formentlig derfor, han sælger den — det er i alt Fald det hyppigste Tilfælde, naar en Ejendom sælges. Og denne Stigning er ikke kommet, fordi Ejeren har forbedret sin Ejendom i de senere Aar, han har rimeligvis holdt den daarligt, daarligere, end han ellers plejer, og alligevel realiserer han den med ganske god Fortjeneste. Skulde der være et lille Moment, som kunde bevirke, at der kom et lille bitte Minus i den Fortjeneste, han indkasserer, er der ikke af den Grund saa forfærdelig megen Anledning til at føle Medlidenhed med disse Husejere, som maaske faar en lille Smule mindre, end de havde haabet og ventet. Ja, de vil ogsaa gerne have saa meget som muligt, det ved jeg nok, men jeg tror ikke, at det egentlig er nogen Samfundsopgave at sørge for, at de faar alt til det sidste. Jeg mener, at skulde der blive et lille bitte Minus dér, kunde Samfundet sige til sig selv: det er vist egentlig ganske sundt. Vi taler ved mangfoldige Lejligheder om, at Folk skal afgive noget af en saadan Fortjeneste —

det skal jeg ikke komme ind paa her —, men skulde der blive et lille Minus i den Konjunkturførtjeneste, de ellers indkasserer, kan det, som sagt, ikke bringe mit Hjerte til at bløde. Jeg ved naturligvis ikke, om den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti i den Retning har et mere modtageligt og følsomt Hjerte end jeg.

Med Hensyn til Flyttedagens Forskydning giver jeg den ærede Taler Ret i, at de 4 Uger, jeg nævnedes, er for lang en Tid, men der bliver altid en Mulighed for Forskydning en ca. 14 Dages Tid, og det, der nu er Tale om, er at forskyde Flyttedagen 19 Dage, saa det er ikke saa forfærdelig meget mere, der bliver Tale om her, end der kunde være hændt ifølge tidligere Lov. Saa jeg kan ikke se, at denne Forskydning bliver saa umaadelig svær i Forhold til de ca. 2 Uger, der tidligere har været Tale om. Og nu opnaar Husejerne, hvis vi vedtager dette Lovforslag, det, som jeg forstaar, det ærede Medlem anser for en Fordel, nemlig at Flyttedagen bliver fast, og naar man opnaar noget, som er en Fordel, synes jeg ikke, at man skal se alt for smaaligt paa de Ubetydeligheder, der tilsyneladende maaske kan se ud som ikke bringende een en Fordel og maaske kunde tænkes at drage en lille Smule fra denne Fordel. Nu faar Husejerne den Fordel, at Flyttedagen bliver fast, og saa synes jeg, at det vilde være klogere, om man lod være at se alt for smaaligt paa de Smaating, der altid kan komme, naar man vedtager en Lov. Jeg tror ogsaa, at jeg tør sige, at for det almindelige Omdømme, som Husejerne nu og i Fremtiden vil komme til at nyde i Befolkningens Øjne, er det ikke heldigt at staa alt for stejlt i denne Sag.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) har begge de Gange, han har haft Ordet, stærkt betonet, at Tiden for Behandling af dette Lovforslag er saa overordentlig knap for dette høje Ting. Uden at komme ind paa et Emne, som det vist er pinligt at berøre i dette høje Ting, eller komme dybere ind derpaa vil jeg dog tillade mig at minde det ærede Medlem om, at naar dette Lovforslag er blevet fremsat for Rigsdagen saa sent, som det blev, skyldes det, at der blev rejst en politisk Konflikt fra Landstingets Side, som sinkede hele Lovgivningsarbejdet i flere Uger. Det skal ikke være en Bebrejdelse specielt til det ærede 10de landstingsvalgte Medlem, for jeg ved ikke, hvor lidenskabelig en Deltager